

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2038/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јасна Милићевић, адвокат из ..., против туженог „Милађо“ д.о.о Јагодина, чији је пуномоћник Мића Петровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 945/2019 од 13.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 945/2019 од 13.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодина П 1053/2017 од 05.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца и стављено ван снаге решење о извршењу Основног суда у Јагодина Ив 229/2014 од 11.07.2014. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 4.332.311,60 динара, са законском затезном каматом од 1.12.2013. године до исплате као и да надокнади трошкове извршног поступка у износу од 70.461,56 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом, на име трошкова парничног поступка исплати износ од 275.231,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 945/2019 од 13.11.2019 године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Основног суда у Јагодина П 1053/2017 од 05.12.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...87/18) Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретној правној ствари тужба је поднета 16.05.2014. године. Назначена вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 4.332.311,60 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (115,4946 динара за 1 евро), представља динарску противвредност 37.510,95 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**